

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

145

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Maria

PRZEKAZUJĄCY

OUG w Częstochowie

WYKONAWCA SPISU

OUG w Częstochowie

ROK PRZEKAZANIA

2000

MIJSCOWOŚĆ

Wąsosz

GMINA

Konopiska

POWIAT

Częstochowa

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Wąsosz

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

–

ILOŚĆ JEDNOSTEK

2

ILOŚĆ JEDNOSTEK

1

SUMA

3

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

2

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

1

SUMA

3

ILOŚĆ mb

–

ILOŚĆ SKANÓW

–

–

–

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: plan ruchu

KARTOGRAFIA: wyrobiska górnicze

-

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Maria	
METODA EKSPLOATACJI	podziemna	
PRZEDSIĘBIORCA	Przedsiębiorstwo Budowy Maszyn w Grodzisku	
NAZWA ZŁOŻA		
RODZAJ KOPALINY	ruda żelaza	
NAZWA TG		
NAZWA OG		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	1934	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI
		1968
KONCESJA I WYGASZENIE	-	

W pasie rudnym od południowego krańca wsi Łaziec do miejscowości Sobuczyna w latach 1934–1968 funkcjonowało kilka kopalń rud żelaza o nazwie „Maria” (o numeracji od 1 do 4). Kopalnie należały do przedsiębiorstwa Kopalnie Rudy Żelaza „Dźbów”.

Kopalnia „Maria 1” była zlokalizowana po zachodniej stronie wsi Łaziec. Prowadziła wydobywanie w latach 1934–1943 oraz 1946–1948. Była to kopalnia wieloszybikowa, a w kilku lokalizacjach prowadzono także eksploatację odkrywkową.

Kopalnie „Maria 2” i „Maria 3” znajdowały się we wsi Wąsocz. Uruchomiono je w latach 1937–1938. Kopalnia „Maria 2” prowadziła wydobywanie na głębokości ok. 20 m. Szyby kopalni były prostokątne, w obudowie drewnianej. Kopalnia „Maria 3” graniczyła ze wschodnią częścią kopalni „Maria 2”. W latach 1934–1939 roczne wydobywanie obydwu zakładów wynosiło od 60 do 80 tys. t rudy. Eksploatację na tym terenie zakończono w 1948 r.

Kopalnia „Maria 4” to umowna nazwa kilku jednostek wydobywczych znajdujących się w odległości około 200 m od wschodniej granicy kopalni „Maria 3”. W zależności od miejsca eksploatacji kopalnia nosiła różne nazwy („Maria Wieloszybikowa”, „Maria – Odkrywka”, „Maria – Pole E”, „Maria – Sobuczyna”, „Maria – Upadowa”). Eksploatację na tym terenie prowadzono w latach 1949–1952. W latach 1950–1951 wydrążono szyb główny, wentylacyjny i materiałowy. Szyby były prostokątne, w obudowie drewnianej, o głębokości około 19 m. W polu E wykonano trzy szyby prostokątne w odbudowie drewnianej o głębokości około 28 m. W północno-wschodniej części pola prowadzono eksploatację za pomocą upadowych. Kopalnia prowadziła eksploatację w latach 1953–1968, maksymalną wielkość produkcji osiągając w 1963 r. (92 305 t).

Bibliografia

Adamski A., *Górnictwo rud żelaza w regionie częstochowskim*, Częstochowa 1994.